

kun for at udtale, at jeg har et stærkt Indtryk af, at man i videre og videre Kredse staar forstaaende overfor Ministeriets Stilling til denne Sag i Sommer. Jeg hører ogsaa, at et Medlem af det ledende Kommune-Flertal i Københavns Borgerrepræsentation netop i Aftes skal være fremkommet med saadanne Udtalelser, som bekræfte det, jeg her siger, at der er en stigende Forstaaelse af Ministeriets naturlige Stilling i denne Sag.

Saa have nogle ærede Medlemmer udtalt sig om en Aktielov. Man ved af de Udtalelser, som jeg tidligere er fremkommen med her i Tinget, at jeg interesserer mig for at faa en saadan Lov vedtagen, selv om jeg ganske vist ikke i en saadan Lov ser det Universalmiddel, som man synes fra flere Sider at ville se deri, og jeg har udsendt det foreliggende Kommissionsudkast til en Række Institutioner og Foreninger, som interessere sig for denne Sag. Besvarelsene ere nu i disse Dage ved at indkomme. Flere af dem ere allerede indkomne. I disse Besvarelser er der undertiden nævnt ny Sager, man ønskede at faa undersøgt, og en saadan Undersøgelse er allerede sat i Gang. Tillige har jeg optaget en Forhandling med Finansministeren om visse videregaaende Bestemmelser angaaende Bankvirksomhed, og et Forslag om en Aktielov vil saaledes komme til at foreligge i en meget nær Fremtid. Det er imidlertid naturligt — hvorfor skulde det ikke ogsaa gaa saaledes med ens Arbejde for denne Sag —, at man har søgt at mistænkeliggøre det paa forskellig Maade udenfor denne Sal, og man har ogsaa angaaende denne Sag søgt at kaste med noget af det Smuds, som en Del af af vore Modstandere er tyet til, hvor de politiske Argumenter have vist sig ikke at slaa til. Det vil imidlertid vise sig inden længe, at Forslaget kan ligge paa Tingets Bord, og saa kan man jo, hvis man har Anledning dertil fra nogen Side, tage ogsaa denne Side af Sagen op.

Det ærede Medlem for Otterup (Mads Larsen) spurgte, om jeg vilde fremkomme med et Forslag om Ændring i Alderdomsunderstøttelsesloven, gaaende ud paa, at Staten fremtidig skulde betale de to Trediedele af Udgifterne og Kommunen den ene Trediedel. Det vilde medføre en aarlig Merudgift for Staten paa c. 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det vilde dog maaske have været rimeligt, om det ærede Medlem, der erklærede, at han vilde stemme for Lønningforslagene, saa vidt jeg forstod uden nogen Kompensation, havde udtalt sig om,

hvor disse Penge da skulde komme fra. Det vilde i alt Fald have lettet min højtærede Kollega Finansministeren Arbejdet, hvis det ærede Medlem samtidig havde udkastet en Plan i saa Henseende. Det ærede Medlem mente, at Loven saa vilde blive bedre udført. Det tror jeg imidlertid ikke. Jeg har den gode Tro til Kommunalbestyrelserne, at de følge Loven og skønne rigtigt, uanset at Forholdet er et andet med Hensyn til Betalingen af Udgifterne, end det ærede Medlem ønsker. Der er for mig ingen Tvivl om, at Manglerne ved Alderdomsunderstøttelsesloven løses ikke paa den Maade, det ærede Medlem har tænkt sig, og det har man i Virkeligheden ogsaa fra alle Sider her paa Rigsdagen været enig om, ogsaa fra det ærede Medlems Partis Side, thi man har jo lagt denne Opgave i en Kommissions Haand, og jeg skal for mit Vedkommende — og det tænker jeg ogsaa, Rigsdagen vil gøre — afvente denne Kommissions Betænkning om denne Sag, inden jeg forelægger noget Lovforslag.

Det ærede Medlem berørte ogsaa det kendte Spørgsmaal om Ejendomsskylden, og jeg kan meget gerne paa ny bekræfte, at Ejendomsskyldens Ordning og Virkninger ville blive gjorte til Genstand for Ministeriets Undersøgelser, navnlig med Hensyn til Fritagelsesreglerne og Spørgsmaalet om Bygningernes Medtagelse.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) berørte det grønlandske Handelsudvalgs Arbejde, og skønt der ikke foreligger noget som helst om dette Udvalgs Arbejde, og ingen af Medlemmerne er Kilde til de Bladmeddelelser, som man har set i de senere Tider, synes det ærede Medlem dog, at Rygterne — disse „fortræffelige Rygter“ — vare Grundlag nok til en Omtale af Sagen. Det ærede Medlem maa imidlertid undskylde mig, jeg vil vente med min Bedømmelse, indtil Resultatet foreligger. Jeg har anmodet de Herrer, der ere Medlemmer af Udvalget, om at raadgive mig i denne Sag, fordi jeg har fundet, at Forholdene ere uheldige, som de for Tiden ere. Jeg mener, at det er et alt for forskelligartet og omfattende Arbejde, man kræver udført af den Mand, der skal staa i Spidsen for hele denne Ledelse.

Nu talte det ærede Medlem om, at han haabede, at jeg uden Betænkelighed vil forelægge Rigsdagen eller Offentligheden Udvalgets Betænkning, saa snart den bliver afgiven. Jeg vil dertil sige, at denne Betænkning er ikke bestemt til